

Het verdrietige elfje

Annette Akkerman

Wat is dat nu? Kabouter Frommel schrikt zich een mutsje. Er zit iemand op zijn paddenstoel. Er is maar een ding dat kabouter Frommel niet kan verdragen en dat is als iemand op zijn paddenstoel gaat zitten. Hij laat zijn kruiwagentje staan en loopt met zijn grootste kabouterpassen naar de paddenstoel toe. Het is een roze elfje, dat bang naar de boze kabouter kijkt.

‘Kom van mijn paddenstoel af en snel een beetje!’

Het elfje begint te huilen. Kristalheldere traantjes lopen langs haar roze wangetjes. Dat had ze niet moeten doen. Er is een ding dat kabouter Frommel nog slechter kan verdragen en dat zijn huilende elfjes.

‘Stil maar, als je er zo om moet huilen, mag je wel even blijven zitten.’

‘Maar daarom huil ik niet,’ het elfje klimt naar beneden, ‘ik huil heel ergens anders om.’

Kabouter Frommel heeft een krukje neergezet waar ze op kan zitten en hij geeft haar een roodgeblokte zakdoek aan.

‘Hoe heet je?’

‘Rosalie, maar iedereen noemt me Roosje,’ en weer begint ze te huilen, ‘maar nu niet meer.’

‘Waarom?’

‘Ik stink,’ snikt het elfje.

Frommel snuift eens goed. Hij ruikt niets vies.

‘Je ruikt juist lekker naar paddenstoelen.’

‘Elfjes horen niet naar paddenstoelen te ruiken. De andere elfjes zeiden, dat ik stonk en dat ik maar bij de kabouters moest gaan wonen.’

Nu wordt Frommel weer een beetje boos, want er is een ding dat hij niet kan verdragen en dat zijn elfjes die zeggen dat kabouters stinken. Veel tijd om boos te zijn heeft hij niet.

‘Hé, Frommel, je hebt bezoek. Stel haar eens voor?’

Frommel en Roosje zien nu pas het konijn dat vlakbij staat.

‘Dit is Roosje en ze stinkt.’

‘Wat zeg je nu, Frommel? Ze stinkt helemaal niet. Ze ruikt naar vochtige aarde, zoals in het konijnenhol van mijn moeder.’ Het neusje van konijn gaat op en neer. ‘Lekker!’

Weer begint Roosje te snikken.

‘Ik wil niet naar aarde ruiken en ook niet naar paddenstoel.’

‘Dat doe je ook helemaal niet,’ met een grote sprong is er een groene kikker op de paddenstoel gesprongen, ‘je ruikt juist naar modder, zoals in mijn vennetje.’

Nu huilt Roosje dikke tranen.

‘Modder, vieze vette modder! Het wordt steeds erger.’

‘Houd jij even je mond, Ferdinand, en ga van mijn paddenstoel af. Hoe vaak moet ik het nog zeggen?’

‘Het heet niet voor niets paddenstoel.’

‘Maar jij bent geen pad, je bent een doodgewone kikker.’

Frommel keert zich naar Roosje.

‘Roosje, wij vinden je lekker ruiken. Waarom vind jij dat je stinkt?’

‘Bloemenelfjes horen naar bloemen te ruiken. Ik heet Roosje, omdat ik altijd rook naar rozen.’

‘En waarom nu niet meer?’ vraagt konijn.

‘Ik heb de kat van mevrouw heks geplaagd en toen werd ze zo boos dat ze me met stinklucht besproeid heeft.’

‘Wij vinden je niet stinken,’ probeert kikker nog een keer.

‘Maar ik wel.’ Roosje stampet met haar voetjes en haar gezichtje wordt rood.

‘Oehoe, wat is dat voor lawaai. Hoe moet een vermoede uil zo slapen?’

‘Uil je komt als geroepen. Je bent de enige die Roosje kan helpen,’ vleit Frommel.

‘Zeker, als je iemand met verstand zoekt, dan ben je aan het goede adres.’ Uil zet zijn veren op en draait zijn hoofd van voren naar achteren.

Frommel legt het probleem uit. Uil sluit zijn ogen en een hele tijd is het stil. Zou hij in slaap gevallen zijn? Maar nee, hij dacht na. Hij doet zijn ogen open en steekt een vleugel op.

‘Wie stinkt, moet in bad!’

‘Maar ik wil weer naar mezelf ruiken, naar rozen.’

‘Een rozenbad dan. Lijkt me logisch.’ Uil slaat trots zijn vleugels uit en vliegt weg.

Konijn, Frommel en Roosje plukken overal rozenblaadjes, roze, rode en zelfs witte, die heel sterk geuren. Kikker vult een tobbe met water uit zijn plas. Als de rozenblaadjes in het water drijven stapt Roosje erin.

Na een uur stapt ze het bad uit. Frommel geeft haar een groot blad om zich mee af te drogen. Frommel snuift, konijn snuffelt, kikker smakt met zijn tong. Is het gelukt? Voor hen staat een elfje die maar naar een ding ruikt

en dat zijn rozen.

De drie vrienden maken een rondedansje rond Roosje. Ze geven toe dat ze nu lekkerder ruikt dan naar paddenstoel, aarde of modder. Blij huppelt Roosje terug naar de andere elfjes.

Die avond als iedereen weg is, doet Frommel zijn schoentjes uit en doopt zijn blote voetjes in het rozenbad. Wie zegt dat een kabouter niet naar rozen mag ruiken?